

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน โดยมีผลการวิจัยซึ่งนำเสนอตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
- ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
- ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว” ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประเภทโรงเรียน (โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนรัฐบาล) เพศ อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตารางที่ 4.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทโรงเรียน		
- โรงเรียนเอกชน	201	50
- โรงเรียนรัฐบาล	201	50
รวม	402	100
2. เพศ		
- ชาย	114	28.4
- หญิง	288	71.6
รวม	402	100
3. อาชีพผู้ปกครอง		
- รับราชการ	73	18.2
- พนักงานบริษัทเอกชน / ห้าง / ร้าน / ธนาคาร	48	11.9
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	103	25.6
- รับจ้าง / งานบริการ	135	33.6
- แม่บ้าน / พ่อบ้าน	18	4.5
- อื่นๆ (โปรดระบุ)	25	6.2
รวม	402	100
4. การศึกษาของผู้ปกครอง		
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	6	1.5
- ประถมศึกษา	99	24.6
- มัธยมศึกษาตอนต้น	39	9.7
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	72	17.9
- อนุปริญญา / ปวส.	36	9.0
-ปริญญาตรี	117	29.1
- สูงกว่าปริญญาตรี	31	7.7
- อื่นๆ (โปรดระบุ)	2	0.5
รวม	402	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว		
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	21	5.2
- 5,001 – 10,000 บาท	115	28.6
- 10,001 – 15,000 บาท	80	19.9
- 15,001 – 20,000 บาท	46	11.4
- 20,001 – 30,000 บาท	47	11.7
- มากกว่า 30,000 บาท	93	23.1
รวม	402	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล จำนวนประเภทโรงเรียนละ 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน

และในส่วนของเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 288 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 เพศชาย 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4

อาชีพผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพรับจ้าง/งานบริการมากที่สุด 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และรับราชการ มีจำนวน 103 คน และ 73 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และร้อยละ 18.2 ตามลำดับ อาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้านน้อยที่สุด คือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบอื่นๆ จำนวน 25 คน นั้น ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างระบุว่าผู้ปกครองกำลังศึกษาต่อ จำนวน 10 คน ระบุว่าผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 9 คน ระบุว่าผู้ปกครองกำลังรောင်း จำนวน 3 คน และระบุว่าผู้ปกครองมีอาชีพพยาบาล นายหน้าขายบ้าน และวิศวกร มีจำนวนเท่ากัน คือ อาชีพละ 1 คน

รวมทั้งยังพบว่าการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา 99 คน และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และร้อยละ 17.9 ตามลำดับ ระดับอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบอื่นๆ จำนวน 2 คนนั้น ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างระบุว่าผู้ปกครองกำลังศึกษาต่อ และระบุว่าไม่ทราบ มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน

นอกจากนี้รายได้เฉลี่ยของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 5,001 – 10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือมากกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 93 คน และ 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และร้อยละ 19.9 ตามลำดับ ส่วนรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตอนที่ 2

พฤติกรรม的开รับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

พฤติกรรม的开รับชมโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับชมโทรทัศน์ทุกๆ ไป, ช่วงเวลาการเปิดรับในวันจันทร์-ศุกร์, ช่วงเวลาในการเปิดรับในวันเสาร์-อาทิตย์ รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ชม, องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ชม ประเภทรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ชม, ลักษณะรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ชม ลักษณะเนื้อหาโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ชม, สาเหตุที่ชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก, รูปแบบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ชม, ความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก, ระยะเวลาในการเปิดรับโทรทัศน์สำหรับเด็ก, พฤติกรรม的开รับโทรทัศน์สำหรับเด็ก, ลักษณะการเปิดรับโทรทัศน์สำหรับเด็ก และบุคคลที่ร่วมรับชมโทรทัศน์สำหรับเด็ก ซึ่งจะแสดงผลที่ได้ตามตารางที่ 4.2 - 4.16

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมโทรทัศน์ต่อวัน

ความถี่ในการเปิดรับชม โทรทัศน์ทุกๆ ไป	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	21	5.2
1 - 2 ชั่วโมง	85	21.1
3 - 4 ชั่วโมง	150	37.3
มากกว่า 4 ชั่วโมง	146	36.3
รวม	402	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความถี่ในการเปิดรับชมโทรทัศน์
ทุกๆไป 3-4 ชั่วโมงต่อวัน มีจำนวนมากที่สุด คือ 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ
มากกว่า 4 ชั่วโมง มีจำนวน 146 คน และ 1-2 ชั่วโมง มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และ
ร้อยละ 21.1 ตามลำดับ ส่วนความถี่ในการเปิดรับชมโทรทัศน์ทุกๆ ไป ของกลุ่มตัวอย่างที่น้อย
ที่สุด คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาการเปิดรับในวันจันทร์-ศุกร์

ช่วงเวลาการเปิดรับใน วันจันทร์-ศุกร์	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.)	35	4.5
ช่วงเย็น (16.00-18.30 น.)	155	20.1
ช่วงหัวค่ำ (18.31-20.30 น.)	250	32.5
ช่วงหลังข่าว (20.30-22.00 น.)	238	30.9
ช่วงดึก (22.00 น. เป็นต้นไป)	92	11.9
รวม	770*	100

หมายเหตุ * หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีช่วงเวลาการเปิดรับในวันจันทร์-ศุกร์
มีจำนวนมากที่สุด คือ ช่วงหัวค่ำ (18.31-20.30 น.) มีจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลง
มาคือ ช่วงหลังข่าว (20.30-22.00 น.) มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และช่วงเย็น
(16.00-18.30 น.) มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 ตามลำดับ ส่วนช่วงเวลาการเปิดรับใน
วันจันทร์-ศุกร์ ของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด คือ ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.) มีจำนวน 35 คน คิดเป็น
ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาในการเปิดรับในวันเสาร์-อาทิตย์

ช่วงเวลาในการเปิดรับใน วันเสาร์-อาทิตย์	จำนวน	ร้อยละ
6.00-10.00 น.	157	17.6
10.01-14.00 น.	205	23.0
14.01-18.00 น.	135	15.1
18.01-22.00 น.	267	29.9
22.01 น. เป็นต้นไป	129	14.4
รวม	893*	100

หมายเหตุ * หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีช่วงเวลาการเปิดรับในวันเสาร์-อาทิตย์ ในช่วงเวลา 18.01-22.00 น. มีจำนวนมากที่สุด คือ 267 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 10.01-14.00 น. มีจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และช่วงเวลา 6.00-10.00 น. มีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ตามลำดับ ส่วนช่วงเวลาการเปิดรับในวันเสาร์-อาทิตย์ ของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด คือ ช่วงเวลา 22.01 น. เป็นต้นไป มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก
ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 3		
- ดาวธวัชชัย	250	62.2
- คิด้ส์ดับเบิ้ลยูบี	238	59.2
- น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์	92	22.9
- เณรน้อยเจ้าปัญญา	157	39.1
- อิงลิชออนทัวร์	205	51.0
- ครอบครัวตัวละคร	135	33.6
- แดจังกึมฯ	267	66.4
ช่อง 5		
- สถานีภาษา	129	32.1
- ไอทีแฟมิลี	152	37.8
- คิด้ส์เข้าครัว	131	32.6
- พ่อสอนลูก	267	66.4
- ขยอกให้ลูกเก่ง	264	65.7
- พิกลีย์เรื่องหมาๆ	105	26.1
- ทวี 5 การ์ตูน	180	44.8
- สู้เพื่อแม่	275	68.4
- บ้านเลขที่ 5@ไทยแลนด์	12	3.0
- สำนวนโลก	29	7.2

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 5 (ต่อ)		
- พลังนักศึกษาเพื่อคุณธรรม	13	3.2
- เมืองไทยวาไรตี้	8	2.0
- โลก 360 องศา	17	4.2
- สมุดโคจร	16	4.0
ช่อง 7		
- กระแสด้าน	95	23.6
- โลกใบใหญ่	244	60.7
- คลับสุขภาพ	87	21.6
- รักลูกให้ถูกทาง	266	66.2
- พ่อครัวตัวน้อย	31	7.7
- คิดดีคิดสนุก	154	38.3
- เจ้าขุนทอง	45	11.2
- ลูกมดขี้ขี้	31	7.7
- คัดฟ้าท้าทดลอง	119	29.6
- การ์ตูนนักสู้วิทย์	22	5.5
- เจาะสนามจูเนียร์	45	11.2
- อุลตราแมนคอสโมส	142	35.3
- คำสืบ	109	27.1
- ขุนแผนแสนสะท้าน	44	10.9
- สามก๊กมหาสนุก	181	45.0
- ป่วนตำนานนิทานอีสป	88	21.9
- ตะลุยโลกจิ๋ว	220	54.7
- รักลูกทุกวัน	98	24.4
- ลีลาสุขภาพิต	75	18.7
- แรงใจไม่หมด	79	19.7

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 9		
- แหม่มปียาวชน	88	21.9
- เมืองไทยเมืองยิ้ม	89	22.1
- ของดีตจว.	108	26.9
- ชิงช้าสวรรค์	47	11.7
- บันตึคน้อย	46	11.4
- เพื่อนแก้ว	23	5.7
- โลกการ์ตูน	93	23.1
- เปิดโลกวัยชน	40	10.0
- นักประดิษฐ์	35	8.7
- เด็กช่างคิด	64	15.9
- ฟาร์มแสนสุข	55	13.7
- ยูเรก้า	224	55.7
- ศิลปะโดนใจ	81	20.1
- ฟุตฟิตฟอไฟ	78	19.4
- แดนสนธยา	256	63.7
- เกมทศกัณฐ์ยกทัพ	64	15.9
- เกมทศกัณฐ์เด็ก	25	6.2
- วิไอพี	14	3.5
- คุณพระช่วย	14	3.5
- จอโลก Biography	31	7.7
- บ้านทั่วโลก	16	4.0
- กบนอกกะลา	91	22.6
ช่อง 11		
- ทิดขี้เจ้าหนูจอมป่วน	202	50.2
- รากแก้วประชาธิปไตย	236	58.7

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 11 (ต่อ)		
- ทีแชนแนลดาวรุ่งลูกทุ่งฯ	280	69.7
- เยาวชนคนสร้างชาติ	105	26.1
- เปิดใจคิด	173	43.0
- ทินทอล์คครามา	154	38.3
- ตามรอยคุณตา	198	49.3
- ผจญภัยวัยคิด	185	46.0
- ย้อนรอยวีเกมส์	9	2.2
- สองสหายผจญภัย	6	1.5
- เซลล์คิว	26	6.5
- โลกใบจิ๋ว	23	5.7
- บ้านเด็กดี	5	1.2
- คัดส์โชนลี	8	2.0
- ขบวนการนักอ่าน	12	3.0
- ประตูนานเด็ก	20	5.0
- วิทยาศาสตร์รอบตัว	31	7.7
- รักษ์โลกผ่านเลนส์	16	4.0
ช่อง ไอทีวี		
- โชนนิ่ง	5	1.2
- สู้แล้วรวย	49	12.2
- ด่านกล้า ³	24	6.0
- วัยชนคนมหัศจรรย์	15	3.7
- เกมเศรษฐีเดอะแซมเปียน	21	5.2
- Q-Twenty 20 คำถาม	16	4.0

จากตาราง 4.5 พบว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมละครแต่จิ้งกิ้ง จอมนางแห่งวังหลวง มีจำนวนมากที่สุด คือ 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือ รายการดาวอัศจรรย์ 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และรายการ คิด้ส์ดับเบิลยูปี มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ตามลำดับ ส่วนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด คือ ละครน้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการรู้เพื่อแม่ มีจำนวนมากที่สุด คือ 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาคือ พ่อสอนลูก 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 และรายการอยากให้ลูกเก่ง มีจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 ตามลำดับ ส่วนรายการรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด คือ รายการเมืองไทยวไรตี้ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการรักลูกให้ถูกทาง มีจำนวนมากที่สุด คือ 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาคือ รายการโลกใบใหญ่ มีจำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 และรายการตะลุยโลกจิ๋ว มีจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 ตามลำดับ ส่วนรายการรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด คือ การ์ตูนนักสู้วัยซนมีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการแดนสนธยา มีจำนวนมากที่สุด คือ 256 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมาคือ รายการยูเรก้า มีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 และรายการของดีตจว. มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ตามลำดับ ส่วนรายการรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด มี 2 รายการ คือ รายการวีไอพี และรายการคุณพระช่วย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการทีแชนแนลดาวรุ่งลูกทุ่งไทยแลนด์ มีจำนวนมากที่สุด คือ 280 คน คิดเป็น

ร้อยละ 69.7 รองลงมาคือ รายการรากแก้วประชาธิปไตย มีจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 และการ์ตูนทิพย์เจ้าหนูจอมป่วน มีจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 ตามลำดับ ส่วนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด คือ รายการบ้านเด็กดี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่องไอทีวี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการสู้แล้วรวย มีจำนวนมากที่สุด คือ 49 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.2 รองลงมาคือ ดันกล้า³ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และรายการเกมเศรษฐีเดอะแซมเปียน มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ ส่วนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด คือ รายการโชนนิ่ง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

สรุป หากนำตัวเลขของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และไอทีวี มารวมกันและจัดอันดับความชอบ 10 อันดับแรก จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการทีแชนแนลดาวรุ่งลูกทุ่งไทยแลนด์ ของทางช่อง 11 มีจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คือ 280 คน คิดเป็นร้อยละ 69.7 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ รายการสู้เพื่อแม่ ของทางช่อง 5 มีจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาอันดับที่ 3 มี 2 รายการที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ละครแดงกิม ของทางช่อง 3 และรายการพ่อสอนลูก ของทางช่อง 5 มีจำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาอันดับที่ 4 คือ รายการรักลูกให้ถูกทาง ของทางช่อง 7 มีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาอันดับที่ 5 คือ รายการอยากให้ลูกเก่ง ของทางช่อง 5 มีจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมาอันดับที่ 6 คือ รายการแดนสนธยา ของทางช่อง 9 มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมาอันดับที่ 7 คือ รายการดาวอัจริยะ ของทางช่อง 3 มีจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาอันดับที่ 8 คือ รายการโลกใบใหญ่ ของทางช่อง 7 มีจำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาอันดับที่ 9 คือ รายการคิดส์ดับเบิ้ลยูบี ของทางช่อง 3 มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมาอันดับที่ 10 คือ รายการรากแก้วประชาธิปไตย ของทางช่อง 11 มีจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7

ส่วนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมทางช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และไอทีวีน้อยที่สุด 3 อันดับแรก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมรายการบ้านเด็กดี ของทางช่อง 11 และรายการโชนนิ่ง ของทางไอทีวี มีจำนวนน้อยที่สุดอันดับแรก คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

รองลงมา คือ รายการหุ้นสองสหายผจญภัย ของทางช่อง 11 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 รองลงมา คือ รายการเมืองไทยวาไรตี้ ของทางช่อง 5 และรายการคิดส์ไอนด์ ของทางช่อง 11 มีจำนวนเท่ากัน คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

องค์ประกอบของ รายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กที่ชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- พิธีกร	41	10.2	64	15.9	87	21.6
- เรื่องที่เสนอในรายการ	225	56.0	87	21.6	33	8.2
- ช่วงต่างๆ ของรายการ	59	14.7	138	34.3	75	18.7
- สถานที่จัดรายการ	12	3.0	35	8.7	63	15.7
- มีเวลาดูในช่วง รายการออกอากาศ	30	7.5	46	11.4	89	22.1
- ชอบทุกส่วนของ รายการ	27	6.7	24	6.0	44	10.9
- ชอบส่วนอื่นๆ (ระบุ)	3	0.7	1	0.2	4	1.0
ไม่ตอบ	5	1.24	7	1.74	7	1.74
รวม	402	100	402	100	402	100

จากตาราง 4.6 พบว่าองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านเรื่องที่เสนอในรายการ มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านช่วงต่างๆ ของรายการ มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ตามด้วยองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านพิธีกร มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ

10.2 ส่วนองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านชอบส่วนอื่นๆ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

สำหรับอันดับ 2 พบว่าองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านช่วงต่างๆ ของรายการ มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านเรื่องที่น่าสนใจในรายการ มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ตามด้วยองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านพิธีกร มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ส่วนองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 2 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านชอบส่วนอื่นๆ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

สำหรับอันดับ 3 พบว่าองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านพิธีกร มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมาคือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านพิธีกร มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ตามด้วยองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านช่วงต่างๆ ของรายการ มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ส่วนองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 3 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านชอบส่วนอื่นๆ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

กลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าชอบองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กส่วนอื่นๆ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างระบุว่าชอบชมเพราะนักแสดง มีจำนวน 2 คน และชอบชมองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้านแง่มุมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดวิเคราะห์เอง มีจำนวน 1 คน

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก
ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก
เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

ประเภทรายการ โทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- เกม	58	14.4	52	12.9	37	9.2
- คณิตศาสตร์	4	1.0	7	1.7	2	0.5
- อาหารการกิน	22	5.5	25	6.2	33	8.2
- ความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	10	2.5	4	1.0	9	2.2
- เพลง ดนตรี	139	34.6	66	16.4	44	10.9
- วิทยาศาสตร์	9	2.2	16	4.0	9	2.2
- ศิลปะ ประดิษฐ์	11	2.7	18	4.5	12	3.0
- ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	3	0.7	4	1.0	8	2.0
- กีฬา	24	6.0	22	5.5	21	5.2
- ภาษาอังกฤษ	8	2.0	16	4.0	8	2.0
- ข่าว เหตุการณ์	14	3.5	23	5.7	38	9.5
- ความรู้รอบตัว	31	7.7	40	10.0	43	10.7
- การแสดง	9	2.2	33	8.2	36	9.0
- รายการท่องเที่ยว	16	4.0	35	8.7	35	8.7
- สารคดี	39	9.7	31	7.7	47	11.7
- ภาษาไทย และสุขภาพจิต	1	0.2	2	0.5	2	0.5

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ประเภทรายการ โทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- สิ่งแวดล้อม	-	-	6	1.5	8	2.0
- ผู้ใหญ่ หรือเด็กที่ เป็นตัวอย่งที่ดี	-	-	1	0.2	3	0.7
ไม่ตอบ	2	0.50	1	0.25	4	0.99
รวม	402	100	402	100	402	100

จากตาราง 4.7 พบว่าประเภทรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ เพลง ดนตรี มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ เกม มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ตามด้วยสารคดี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ส่วนประเภทของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด มี 2 ประเภทที่มีจำนวนเท่ากัน คือ ประเภท สิ่งแวดล้อม และประเภทผู้ใหญ่หรือเด็กที่เป็นตัวอย่างที่ดี มีจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สำหรับอันดับ 2 พบว่าประเภทรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ เพลงและดนตรี มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 รองลงมาคือ เกม มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามด้วยความรู้รอบตัว มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนประเภทของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 2 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ประเภทธรรมะ คุณธรรม จริยธรรม การเป็นคนดีของสังคม มีจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สำหรับอันดับ 3 พบว่าประเภทรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ สารคดี มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 รองลงมาคือ เกม มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามด้วยความรู้รอบตัว มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ส่วนประเภทของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็น

อันดับ 3 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด มี 2 ประเภทที่มีจำนวนเท่ากัน คือ ประเภทคณิตศาสตร์ และ ประเภทภาษาไทยและสุขภาพจิต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

ลักษณะรายการ โทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่ชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- มีพิธีกรพูดคุยอย่างเดียว	3	0.7	16	4.0	20	5.0
- มีเด็กจากทางบ้าน มาร่วมเล่นเกม หรือร่วม ตอบปัญหา	39	9.7	38	9.5	47	11.7
- มีเด็กจากทางบ้านมา แสดงความสามารถ พิเศษ	50	12.4	55	13.7	53	13.2
- มีการแสดง หรือการเต้น ประกอบเพลง มาสดาแทรก	34	8.5	44	10.9	60	14.9
- มีสารคดี หรือเรื่องที่นำ สนใจเข้ามาสดแทรก	122	30.3	77	19.2	51	12.7
- มีการใช้หุ่นประกอบ รายการ เช่น หุ่นมือ หรือ คนสวมชุดหุ่น	5	1.2	19	4.7	20	5.0
- มีลักษณะเป็นละคร	50	12.4	77	19.2	64	15.9
- มีลักษณะเป็นการตลก หรือแอนิเมชัน	96	23.9	74	18.4	84	20.9
ไม่ตอบ	3	0.75	2	0.50	3	0.75
รวม	402	100	402	100	402	100

จากตาราง 4.8 พบว่าลักษณะรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ มีสารคดี หรือเรื่องที่น่าสนใจเข้ามาสอดแทรก มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ มีลักษณะเป็นการตูน หรือแอนิเมชั่น มีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ตามด้วย มีเด็กจากทางบ้านมาแสดงความสามารถพิเศษ และมีลักษณะเป็นละคร มีจำนวนเท่ากัน คือ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ส่วนลักษณะของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีการใช้หุ่นประกอบรายการ เช่น หุ่นมือ หรือคนสวมชุดหุ่น มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

สำหรับอันดับที่ 2 พบว่าลักษณะรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด มี 2 ประเภท ที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ มีลักษณะเป็นละคร และมีสารคดีหรือเรื่องที่น่าสนใจเข้ามาสอดแทรก มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมาคือ มีลักษณะเป็นการตูน หรือแอนิเมชั่น มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ตามด้วย มีเด็กจากทางบ้านมาแสดงความสามารถพิเศษ คือ 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ส่วนลักษณะของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 2 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีพิธีกรพูดคุยอย่างเดียว มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

สำหรับอันดับที่ 3 พบว่าลักษณะรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ มีลักษณะเป็นการตูน หรือแอนิเมชั่น มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 รองลงมาคือ มีลักษณะเป็นละคร มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ตามด้วย มีการแสดง หรือการเต้นประกอบเพลงมาสอดแทรก มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ส่วนลักษณะของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 3 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด มี 2 ประเภทที่มีจำนวนเท่ากัน คือ มีพิธีกรพูดคุยอย่างเดียว และมีการใช้หุ่นประกอบรายการ เช่น หุ่นมือ หรือคนสวมชุดหุ่น มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะเนื้อหาโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

ลักษณะเนื้อหา รายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กที่ชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	233	58.0	59	14.7	59	14.7
- สอดแทรกความรู้ด้าน ต่างๆ เช่น ความรู้ เกี่ยวกับสัตว์ ต้นไม้ สิ่งแวดล้อม การ ประดิษฐ์สิ่งของการ ดูแลสุขภาพ เป็นต้น	95	23.6	177	44.0	76	18.9
- สอดแทรกข่าวสาร ความเคลื่อนไหว ต่างๆ เช่น ข่าว รับสมัครประกวด วาดภาพเกี่ยวกับการ ต่อต้านยาเสพติด, ข่าวการเข้าค่าย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของโครงการต่างๆ เป็นต้น	25	6.2	80	19.9	125	31.1

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลักษณะเนื้อหา รายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กที่ชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- สอดแทรกคติสอนใจ คุณธรรม จริยธรรม และหลักการดำเนิน ชีวิตที่ดี เช่น การทำ ความดี การเคารพ เชื่อฟังผู้ใหญ่ ความ ซื่อสัตย์ เป็นต้น	47	11.7	83	20.6	139	34.6
ไม่ตอบ	2	0.50	3	0.75	3	0.75
รวม	402	100	402	100	402	100

จากตาราง 4.9 พบว่าลักษณะเนื้อหารายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือ สอดแทรกความรู้ด้านต่างๆ เช่น ความรู้ เกี่ยวกับสัตว์ ต้นไม้ สิ่งแวดล้อม การประดิษฐ์สิ่งของ การดูแลสุขภาพ เป็นต้น มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 ตามด้วยสอดแทรกคติสอนใจ คุณธรรม จริยธรรม และหลักการดำเนินชีวิตที่ดี เช่น การทำความดี การเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ส่วนลักษณะเนื้อหาของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ สอดแทรกข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น ข่าวรับสมัครประกวดวาดภาพ เกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด ข่าวการเข้าค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโครงการต่างๆ เป็นต้น มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

สำหรับอันดับที่ 2 พบว่าลักษณะเนื้อหาของการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ สอดแทรกความรู้ด้านต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ ต้นไม้ สิ่งแวดล้อม การประดิษฐ์สิ่งของ การดูแลสุขภาพ เป็นต้น มีจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ สอดแทรกคติสอนใจ คุณธรรม จริยธรรม และหลักการดำเนินชีวิตที่ดี เช่น การทำความดี การเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ตามด้วย สอดแทรกข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น ข่าวรับสมัครประกวดวาดภาพเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด ข่าวการเข้าค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโครงการต่างๆ เป็นต้น มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ส่วนลักษณะเนื้อหาของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 2 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7

สำหรับอันดับที่ 3 พบว่าลักษณะเนื้อหาของการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ สอดแทรกคติสอนใจ คุณธรรม จริยธรรม และหลักการดำเนินชีวิตที่ดี เช่น การทำความดี การเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ สอดแทรกข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น ข่าวรับสมัครประกวดวาดภาพเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด ข่าวการเข้าค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโครงการต่างๆ เป็นต้น มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ตามด้วย สอดแทรกความรู้ด้านต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ ต้นไม้ สิ่งแวดล้อม การประดิษฐ์สิ่งของ การดูแลสุขภาพ เป็นต้น มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ส่วนลักษณะเนื้อหาของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 3 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

สาเหตุที่ชอบชม รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่ชอบ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ได้เพิ่มพูนความรู้ทาง ด้านวิชาการ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เป็นต้น	57	14.2	44	10.9	29	7.2
- ได้เพิ่มพูนประสบการณ์ และความรู้รอบตัวด้าน ต่างๆ	112	27.9	65	16.2	60	14.9
- ได้ฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิดเลข ภาษา ศิลปะ การประดิษฐ์ การร้องเพลง	31	7.7	37	9.2	35	8.7
- ได้ทราบข่าวคราวความ เคลื่อนไหวของเพื่อนใน วัยเดียวกัน	26	6.5	36	9.0	35	8.7
- รูปแบบรายการน่าสนใจ และชวนให้ติดตาม	44	10.9	70	17.4	51	12.7
- ชอบพิธีกร ผู้ดำเนิน รายการ หรือตัวแสดง	17	4.2	26	6.5	23	5.7

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- จะได้สามารถพูดคุยกับเพื่อนๆ ได้	6	1.5	18	4.5	25	6.2
- ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน	78	19.4	60	14.9	90	22.4
- ได้มีส่วนร่วม เช่น ตอบคำถามไปด้วยขณะที่นั่งดูรายการประเภทแข่งขันตอบปัญหา หรือเกมโชว์	29	7.2	44	10.9	51	12.7
ไม่ตอบ	2	0.50	2	0.50	3	0.75
รวม	402	100	402	100	402	100

จากตาราง 4.10 พบว่าสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ ได้เพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาคือ ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ตามด้วย ได้เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เป็นต้น มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ส่วนสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จะได้สามารถพูดคุยกับเพื่อนๆ ได้ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

สำหรับอันดับ 2 พบว่าสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ รูปแบบรายการน่าสนใจ และชวนให้ติดตาม มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 รองลงมาคือ ได้เพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามด้วย ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน

เพลิดเพลิน มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ส่วนสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็นอันดับ 2 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จะได้สามารถพูดคุยกับเพื่อนๆ ได้ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

สำหรับอันดับ 3 พบว่าสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 รองลงมาคือ ได้เพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ตามด้วย รูปแบบรายการ น่าสนใจ และชวนให้ติดตาม และได้มีส่วนร่วม เช่น ตอบคำถามไปด้วยขณะที่นั่งดูรายการประเภทแข่งขันตอบปัญหา หรือเกมโชว์ มีจำนวนเท่ากันทั้ง 2 สาเหตุ คือ 51 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.7 ส่วนสาเหตุที่ชอบชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมเป็น อันดับ 3 ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ชอบพิธีกรผู้ดำเนินรายการหรือตัวแสดง มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก
ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก
เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

รูปแบบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม	จำนวน	ร้อยละ
- มีหลายๆ รูปแบบผสมกันใน 1 รายการ เช่น รายการมีทั้งสารคดี ละคร และเด็กมาเล่นเกม เป็นต้น	319	79.4
- มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มีเด็กมาเล่นเกมอย่างเดียว สารคดีอย่างเดียว เป็นต้น	83	20.6
รวม	402	100

จากตาราง 4.11 พบว่ารูปแบบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีหลายๆ รูปแบบผสมกันใน 1 รายการ เช่น รายการมีทั้งสารคดี ละคร และเด็กมาเล่นเกม เป็นต้น มีจำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 79.4 รองลงมา คือ รูปแบบ รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มีเด็กมาเล่นเกมอย่างเดียว หรือมีสารคดีอย่างเดียว เป็นต้น มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

ความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบ	จำนวน	ร้อยละ
1 – 2 วัน ต่อสัปดาห์	99	24.6
3 – 4 วัน ต่อสัปดาห์	102	25.4
5 – 6 วัน ต่อสัปดาห์	39	9.7
เปิดรับชมทุกวัน	162	40.3
รวม	402	100

จากตาราง 4.12 พบว่าความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เปิดรับชมทุกวัน มีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ เปิดรับชม 3 – 4 วัน ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 และอันดับที่ 3 คือ เปิดรับชม 1 – 2 วัน ต่อสัปดาห์มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 ส่วนความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบชมน้อยที่สุด คือ เปิดรับชม 5 – 6 วัน ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับ

ระยะเวลาในการเปิดรับ โทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ประมาณ 15 นาที	34	8.5
ประมาณ 30 นาที	118	29.4
ประมาณ 45 นาที	64	15.9
ประมาณ 1 ชั่วโมง	186	46.3
รวม	402	100

จากตาราง 4.13 พบว่าระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ประมาณ 1 ชั่วโมง มีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ประมาณ 30 นาที มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และอันดับที่ 3 คือ ประมาณ 45 นาที มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ส่วนระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุด คือ ประมาณ 15 นาที มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

พฤติกรรมการเปิดรับ โทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบ	จำนวน	ร้อยละ
- ต้องการเปิดรับชมเอง	289	71.9
- คุณพ่อ คุณแม่ หรือผู้ปกครอง เปิดรับชม	70	17.4
- เปิดรับชมตามเพื่อน	4	1.0
- อื่นๆ (โปรดระบุ)	39	9.7
รวม	402	100

จากตาราง 4.14 พบว่าพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่
กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ต้องการเปิดรับชมเอง มีจำนวน 289 คน
คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ คุณพ่อ คุณแม่ หรือผู้ปกครองเปิดรับชม มีจำนวน 70
คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และอันดับที่ 3 คือ อื่นๆ มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ส่วน
พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุด คือ เปิด
รับชมตามเพื่อน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กโดยตอบว่า
อื่นๆ จำนวน 39 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีอะไรทำหรือว่าเบื่อเลยเปิดรับชม
มากที่สุด มีจำนวน 18 คน ระบุว่าบังเอิญเปิดมาเจอ มีจำนวน 12 คน และระบุว่าไม่มีอะไรน่า
สนใจดูเลยเปิดดูเพื่อฆ่าเวลา มีจำนวน 9 คน

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเปิดรับชมโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

ลักษณะการเปิดรับชม โทรทัศน์สำหรับเด็กที่ กลุ่มตัวอย่างชอบ	จำนวน	ร้อยละ
- ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องหรือ รายการเดียวตลอดจนจบ	57	14.2
- ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยน ไปชมช่องอื่นบ้างเมื่อรายการ น่าเบื่อหรือไม่สนุก	256	63.7
- ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจมากนัก โดย เปลี่ยนช่องสลับไปมากับช่องอื่น	79	19.7
- ไม่ตั้งใจชม โดยเปิดทิ้งไว้เป็น เพื่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วย ขณะชมรายการ	10	2.5
รวม	402	100

จากตาราง 4.15 พบว่าลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนไปชมช่องอื่นบ้างเมื่อรายการน่าเบื่อหรือไม่สนุก มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจมากนัก โดยเปลี่ยนช่องสลับไปมากับช่องอื่น มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และอันดับที่ 3 คือ ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องหรือรายการเดียวตลอดจนจบ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ส่วนลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุด คือ ไม่ตั้งใจชม โดยเปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วยขณะชมรายการ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างชอบชม

บุคคลที่ร่วมรับชมโทรทัศน์สำหรับ เด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ชมคนเดียว	161	40.0
ชมกับพ่อ / แม่ / ผู้ปกครอง	208	51.7
ชมกับเพื่อน	12	3.0
อื่นๆ (โปรดระบุ)	21	5.2
รวม	402	100

จากตาราง 4.16 พบว่าบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชมกับพ่อ / แม่ / ผู้ปกครอง มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ชมคนเดียว มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และอันดับที่ 3 คือ อื่นๆ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างชอบน้อยที่สุด คือ ชมกับเพื่อน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าอื่นๆ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าชมกับ พี่/น้องมากที่สุด คือ มีจำนวน 14 คน และกลุ่มตัวอย่างระบุว่าชมกับญาติผู้ใหญ่ มีจำนวน 7 คน

ตอนที่ 3

การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการ การใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

จากการศึกษาเรื่อง "การศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว" ผู้วิจัยได้จำแนกการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจตามเกณฑ์มาตรฐานรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่ทางคณะทำงานเพื่อเตรียมการดำเนินงานตามนโยบายการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว กำหนดไว้ ออกเป็น 29 ประการ ดังนี้

1. มีการอบรมสั่งสอน หรือแนะนำให้ทำดีและเป็นคนดีของสังคม
2. ทำให้ได้ข้อคิดคติสอนใจ คำสอนต่างๆ เช่น ทำดีได้ดี ความอิจฉาริษยาเป็นสิ่งไม่ดี
3. ทำให้รู้จักแยกแยะว่าเรื่องใดดีหรือไม่ดี
4. ส่งเสริมให้สนใจใฝ่รู้แต่สิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์กับตนและสังคม
5. ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
6. เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการแต่งตัวโป้ หรือใส่สายเดี่ยวเดินไปที่สาธารณะเป็นสิ่งที่

เหมาะสมสำหรับสังคมปัจจุบัน

7. ส่งเสริมให้น้องรู้จักประหยัดอดออม
8. ทำให้รู้สึกละอายเกรงกลัวต่อบาปกรรมและการทำผิด
9. ส่งเสริมให้เป็นคนมีเหตุผล
10. ทำให้น่าสาระความรู้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
11. ช่วยในการฝึกฝนการใช้สมองและทักษะด้านต่างๆ เช่น ฝึกคิดเลขเร็ว ฝึกความจำ

เป็นต้น

12. คิดว่าภาพโทรทัศน์รุนแรงในรายการเป็นเรื่องปกติธรรมดา
13. ทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนมากขึ้นจากที่เรียนในห้องเรียน
14. ทำให้มีความรู้รอบตัวเพิ่มมากขึ้นมีประสบการณ์ด้านต่างๆ นอกเหนือจากวิชาที่

เรียน

15. ส่งเสริมให้กล้าแสดงออกและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น
16. ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ
17. เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการที่ดูบทหรือดื่มแอลกอฮอล์จะดูเท่ ดูดี และดูทันสมัย

18. ทำให้คลายเครียดจากการเรียนและลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่นๆ
 19. ทำให้สามารถไปคุยกับพ่อแม่ เพื่อน และคนอื่น แล้วนำมาพูดคุยแสดงความคิดเห็นกัน
 20. มีการสร้างแบบอย่างที่ดีให้แก่น้อง เช่น นำคนที่ประสบความสำเร็จด้านต่างๆ มาแนะนำและเป็นตัวอย่างแก่น้อง
 21. มีการปลูกฝังทัศนคติทางเพศที่ถูกต้องแก่น้อง เช่น ไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม ผู้หญิงควรรักษาวลสงวนตัว ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง เป็นต้น
 22. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้อยู่ในศีลธรรมอันดี
 23. นำเรื่องราวที่ดีในรายการไปใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน
 24. เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการพูดคำหยาบไม่ใช่เรื่องผิด
 25. ส่งเสริมให้ใส่ใจการออกกำลังกาย
 26. ให้รู้จักห่างไกลจากยาเสพติด
 27. ส่งเสริมให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัย
 28. ใช้ประโยชน์ในการรู้จักเลือกทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย
 29. ไม่รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่อเห็นภาพที่ส่อไปในทางเพศ หรือความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น กอด จูบ หรือฉากโป๊
- ซึ่งสามารถแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.17

แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
จากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อ
การศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

การใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการ ใช้ประโยชน์ และความ พึงพอใจ
1. มีการอบรมสั่งสอน หรือ แนะนำให้ทำดีและเป็น คนดีของสังคม	94 (23.4)	226 (56.2)	73 (18.2)	5 (1.2)	4 (1.0)	402 (100)	4.00	มาก
2. ทำให้ได้ข้อคิด คติ สอนใจ คำสอนต่างๆ เช่น ทำดีได้ดี ความ อิจฉาริษยาเป็นสิ่งไม่ดี	102 (25.4)	193 (48.0)	96 (23.9)	8 (2.0)	3 (0.7)	402 (100)	3.95	มาก
3. ทำให้รู้จักแยกแยะว่า เรื่องใดดีหรือ ไม่ดี	103 (25.6)	194 (48.3)	99 (24.6)	4 (1.0)	2 (0.5)	402 (100)	3.98	มาก
4. ส่งเสริมให้สนใจไม่รู้แต่ สิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ กับตนและสังคม	123 (30.6)	189 (47.0)	83 (20.6)	5 (1.2)	2 (0.5)	402 (100)	4.06	มาก
5. ส่งเสริมให้มีความ รับผิดชอบทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น	94 (23.4)	175 (43.5)	116 (28.9)	15 (3.7)	2 (0.5)	402 (100)	3.86	มาก
6. เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการ แต่งตัวโป้ หรือใส่ สายเดี่ยวเดินไปที่ สาธารณะเป็นสิ่งที่ เหมาะสมสำหรับสังคม ปัจจุบัน	45 (11.2)	76 (18.9)	110 (27.4)	91 (22.6)	80 (19.9)	402 (100)	2.79	ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการใช้ ประโยชน์ และความ พึงพอใจ
7. ส่งเสริมให้น้องรู้จัก ประหยัด อดออม	102 (25.4)	122 (30.3)	139 (34.6)	35 (8.7)	4 (1.0)	402 (100)	3.70	มาก
8. ทำให้รู้สึกสบาย เกรงกลัวต่อบาปกรรม และการทำผิด	105 (26.1)	153 (38.1)	108 (26.9)	29 (7.2)	7 (1.7)	402 (100)	3.80	มาก
9. ส่งเสริมให้เป็นคนมี เหตุผล	96 (23.9)	172 (42.8)	108 (26.9)	24 (6.0)	2 (0.5)	402 (100)	3.84	มาก
10. ทำให้นำรับสาระความรู้ มาใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวัน	121 (30.1)	170 (42.3)	93 (23.1)	15 (3.7)	3 (0.7)	402 (100)	3.97	มาก
11. ช่วยในการฝึกฝนการใช้ สมองและทักษะด้าน ต่างๆ เช่น ฝึกคิดเลขเร็ว ฝึกความจำ เป็นต้น	109 (27.1)	161 (40.0)	108 (26.9)	17 (4.2)	7 (1.7)	402 (100)	3.87	มาก
12. คิดว่าภาพโน้ตราย รุนแรงในรายการเป็น เรื่องปกติ ธรรมดา	34 (8.5)	71 (17.7)	137 (34.1)	93 (23.1)	67 (16.7)	402 (100)	2.78	ปานกลาง
13. ทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้ ทางวิชาการเกี่ยวกับ การเรียนมากขึ้นจากที่ เรียนในห้องเรียน	86 (21.4)	194 (48.3)	106 (26.4)	11 (2.7)	5 1.2	402 (100)	3.86	มาก
14. ทำให้มีความรู้รอบตัว เพิ่มมากขึ้น มีประสบ การณ์ด้านต่างๆ นอก เหนือจากวิชาที่เรียน	131 (32.6)	188 (46.8)	72 (17.9)	8 (2.0)	3 (0.7)	402 (100)	4.08	มาก

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการใช้ ประโยชน์ และความ พึงพอใจ
15. ส่งเสริมให้กล้าแสดง ออก และทำกิจกรรม ร่วมกับ ผู้อื่นมากขึ้น	75 (18.7)	164 (40.8)	127 (31.6)	28 (7.0)	8 (2.0)	402 (100)	3.67	มาก
16. ส่งเสริมให้เกิดความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ และ จินตนาการ	93 (23.1)	193 (48.0)	98 (24.4)	16 (4.0)	2 (0.5)	402 (100)	3.89	มาก
17. เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าคุณที่ สูบบุหรี่ หรือดื่ม แอลกอฮอล์ จะดูเท่ ดูดี และดูทันสมัย	18 (4.5)	50 (12.4)	61 (15.2)	88 (21.9)	185 (46.0)	402 (100)	2.07	น้อย
18. ทำให้คลายเครียดจาก การเรียนและลดความ น่าเบื่อจากกิจกรรมอื่น	114 (28.4)	149 (37.1)	118 (29.4)	17 (4.2)	4 (1.0)	402 (100)	3.88	มาก
19. ทำให้สามารถไปคุยกับ พ่อแม่ เพื่อน และคน อื่นๆ แล้วนำมาพูดคุย แสดงความคิดเห็นกัน	89 (22.1)	164 (40.8)	123 (30.6)	23 (5.7)	3 (0.7)	402 (100)	3.78	มาก
20. มีการสร้างแบบอย่างที่ดี ให้แก่ห้อง เช่น นำคนที่ ประสบความสำเร็จด้าน ต่างๆ มาแนะนำและ เป็นตัวอย่างแก่น้อง	74 (18.4)	193 (48.0)	117 (29.1)	14 (3.5)	4 (1.0)	402 (100)	3.79	มาก

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
21. มีการปลูกฝังทัศนคติทางเพศที่ถูกต้องแก่น้อง เช่น ไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม ผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัว ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง เป็นต้น	114 (28.4)	150 (37.3)	113 (28.1)	21 (5.2)	4 (1.0)	402 (100)	3.87	มาก
22. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้อยู่ในศีลธรรมอันดี	87 (21.6)	187 (46.5)	107 (26.6)	17 (4.2)	4 (1.0)	402 (100)	3.84	มาก
23. นำเรื่องราวที่ดีในรายการไปใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน	70 (17.4)	191 (47.5)	124 (30.8)	13 (3.2)	4 (1.0)	402 (100)	3.77	มาก
24. เมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการพูดคำหยาบไม่ใช่เรื่องผิด	25 (6.2)	61 (15.2)	107 (26.6)	101 (25.1)	108 (26.9)	402 (100)	2.49	น้อย
25. ส่งเสริมให้ใส่ใจการออกกำลังกาย	97 (24.1)	174 (43.3)	100 (24.9)	22 (5.5)	9 (2.2)	402 (100)	3.82	มาก
26. ให้รู้จักห่างไกลจากยาเสพติด	173 (43.0)	163 (40.5)	52 (12.9)	8 (2.0)	6 (1.5)	402 (100)	4.22	มาก
27. ส่งเสริมให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัย	130 (32.3)	194 (48.3)	69 (17.2)	5 (1.2)	4 (1.0)	402 (100)	4.10	มาก
28. ใช้ประโยชน์ในการรู้จักเลือกทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย	107 (26.6)	194 (48.3)	93 (23.1)	3 (0.7)	5 (1.2)	402 (100)	3.98	มาก

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด	รวม	ค่า เฉลี่ย	ระดับการใช้ ประโยชน์ และความ พึงพอใจ
29. ไม่รู้สีกาย หรืออึดอัด เมื่อเห็นภาพที่สอไปใน ทางเพศ หรือความ สัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น กอด จูบ หรือจาก ไป	41 (10.2)	63 (15.7)	125 (31.1)	68 (16.9)	105 (26.1)	402 (100)	2.67	ปานกลาง

Mean = 3.6675

SD = 0.47143

MIN = 1.55 MAX = 4.97

จากตารางที่ 4.17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ประเด็นให้รู้จักห่างไกลจากยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.22 ถือว่ามีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในระดับมาก

รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นส่งเสริมให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.10 ถือว่ามีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวในระดับมาก และอันดับที่ 3 คือ ประเด็นทำให้มีความรู้รอบตัวเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์ด้านต่างๆ นอกเหนือจากวิชาที่เรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.08 ถือว่ามีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวในระดับมาก

เมื่อพิจารณาข้อความทั้งหมดแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัวระดับมาก ในประเด็นให้รู้จักห่างไกลจากยาเสพติด, ประเด็นมีการอบรมสั่งสอน หรือแนะนำให้ทำดีและเป็นคนดีของสังคม, ประเด็นทำให้ได้ข้อคิด คติสอนใจ คำสอนต่างๆ เช่น ทำดีได้ดี ความอิจฉาริษยาเป็นสิ่งไม่ดี, ประเด็นทำให้รู้จักแยกแยะว่าเรื่องใดดี

หรือไม่ดี, ประเด็นส่งเสริมให้สนใจใฝ่รู้แต่สิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์กับตนและสังคม, ประเด็นส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น, ประเด็นส่งเสริมให้น้องรู้จักประหยัดอดออม ประเด็นทำให้รู้สึกละเอียดรอบคอบกลัวต่อบาปกรรมและการทำผิด, ประเด็นส่งเสริมให้เป็นคนมีเหตุผล ประเด็นทำให้นำรับสาระความรู้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน, ประเด็นช่วยในการฝึกฝนการใช้สมองและทักษะด้านต่างๆ เช่น ฝึกคิดเลขเร็ว ฝึกความจำ เป็นต้น, ประเด็นทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนมากขึ้นจากที่เรียนในห้องเรียน, ประเด็นทำให้มีความรู้รอบตัวเพิ่มมากขึ้นมีประสบการณ์ด้านต่างๆ นอกเหนือจากวิชาที่เรียน, ประเด็นส่งเสริมให้กล้าแสดงออกและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น, ประเด็นส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ, ประเด็นทำให้คลายเครียดจากการเรียนและลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่น, ประเด็นทำให้สามารถไปคุยกับพ่อแม่ เพื่อน และคนอื่นๆ แล้วนำมาพูดคุยแสดงความคิดเห็นกัน, ประเด็นมีการสร้างแบบอย่างที่ดีให้แก่น้อง เช่น นำคนที่ประสบความสำเร็จด้านต่างๆ มาแนะนำและเป็นตัวอย่างแก่น้อง, ประเด็นมีการปลูกฝังทัศนคติทางเพศที่ถูกต้องแก่น้อง เช่น ไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม ผู้หญิงควรรักษานวลสงวนตัว ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง เป็นต้น, ประเด็นส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้อยู่ในศีลธรรมอันดี, ประเด็นนำเรื่องราวที่ดีในรายการไปใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน, ประเด็นส่งเสริมให้ใส่ใจการออกกำลังกาย, ประเด็นให้รู้จักห่างไกลจากยาเสพติด ประเด็นส่งเสริมให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัย, ประเด็นใช้ประโยชน์ในการรู้จักเลือกทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชนและครอบครัวระดับปานกลาง ในประเด็นเมื่อชมแล้วรู้สึกว่าการแต่งตัวโป๊หรือใส่สายเดี่ยวเดินไปที่สาธารณะเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับสังคมปัจจุบัน, ประเด็นคิดว่าภาพโหดร้ายรุนแรงในรายการเป็นเรื่องปกติธรรมดา, ประเด็นไม่รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่อเห็นภาพที่ส่อไปในทางเพศหรือความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น กอด จูบ หรือจากโป๊

และมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ระดับน้อย มี 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นเมื่อชมแล้วรู้สึกว่าคนที่สูบบุหรี่ หรือดื่มแอลกอฮอล์ จะดูเท่ที่สุด และดูทันสมัย และประเด็นเมื่อชมแล้วรู้สึกว่า การพูดคำหยาบ

สรุปโดยรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.6675 ถือว่ามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับมาก

ตอนที่ 4

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัว” โดยผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นปลายเปิด 2 ข้อ คือ

1. ความคิดเห็นต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
2. รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ควรปรับปรุงในด้านใด

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถแบ่งความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ได้ดังนี้ คือ ความคิดเห็นเชิงบวก ความคิดเห็นเชิงลบ ไม่แสดงความคิดเห็น และประเด็นควรปรับปรุงด้านใดบ้าง โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตารางที่ 4.18-4.25 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18

แสดงจำนวน และร้อยละ รายละเอียดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน
จากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและ
การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

รายละเอียดความคิดเห็น ของโรงเรียนเอกชน	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นเชิงบวก	106	42.91
ความคิดเห็นเชิงลบ	123	49.80
ไม่แสดงความคิดเห็น	18	7.29
รวม	247	100

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน มีความคิดเห็น
จากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก
เยาวชน และครอบครัว ในประเด็นความคิดเห็นเชิงลบ จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80
ประเด็นความคิดเห็นเชิงบวก จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 42.91 และไม่แสดงความคิดเห็น
จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.29

ตารางที่ 4.19

แสดงจำนวน และร้อยละ ความคิดเห็นเชิงบวกของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน
จากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา
และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ความคิดเห็นเชิงบวกของโรงเรียนเอกชนที่มีต่อรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของ เด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เวลาที่กำหนดให้เหมาะสมแล้ว เพราะไม่ตึงเกินไป และเป็น เวลาของครอบครัว	28	26.42
2. ช่วยเสริมสร้างความรู้และความรอบตัว	27	25.47
3. เป็นรายการที่มีสาระสอดแทรก	6	5.66
4. มีเนื้อหาที่น่าสนใจ	5	4.72
5. ช่วยให้มีความคิดสร้างสรรค์	4	3.77
6. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	6	5.66
7. ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	4	3.77
8. ทำให้เด็กมีความกล้าคิด กล้าแสดงออก	4	3.77
9. ส่งเสริมให้เด็กเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม	4	3.77
10. รายการสนุกมาก ให้ความเพลิดเพลินและคลายเครียด	15	14.15
11. ใช้ประโยชน์ในการรู้จักประโยชน์ของอาหาร	1	0.94
12. นำเรื่องราวที่ดีในรายการไปใช้ในการปฏิบัติตน	2	1.89
รวม	106	100

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน มีความคิดเห็น
เชิงบวกจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในประเด็นที่ว่า เวลาที่กำหนดให้เหมาะสมแล้ว เพราะไม่ตึง
เกินไปและเป็นเวลาของครอบครัว มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42
รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นช่วยเสริมสร้างความรู้และความรอบตัว มีจำนวน 27 คน คิด
เป็นร้อยละ 25.47 รองลงมาอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเด็นรายการสนุกมาก ให้ความเพลิดเพลินและ
คลายเครียด มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15 ส่วนความคิดเห็นเชิงบวกจากการชมโทรทัศน์

สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน อันดับสุดท้าย คือ ใช้ประโยชน์ในการรู้จักประโยชน์ของอาหาร มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.94

ตารางที่ 4.20

แสดงจำนวน และร้อยละ ความคิดเห็นเชิงลบของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ใน โรงเรียนเอกชน จาก
การชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและ
การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ความคิดเห็นเชิงลบของโรงเรียนเอกชนที่มีต่อรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. บางรายการดูน่าเบื่อ ควรทำให้น่าสนใจ	15	12.20
2. บางรายการไม่ค่อยมีสาระ ควรสอดแทรกสาระความรู้มากขึ้น	24	19.51
3. อยากให้เด็กทางบ้านได้มีส่วนร่วมในรายการ เช่น มีการร่วมสนุก ตอบปัญหา เข้ามาร่วมเล่นเกม	6	4.88
4. ทุกช่องควรเพิ่มรายการสารคดีประเภทต่างๆ ให้หลากหลาย	7	5.69
5. ลดความรุนแรง เช่น ตบตี การทำร้ายร่างกาย	4	3.25
6. ละครบบางเรื่องไม่เหมาะกับเด็กและเยาวชน	6	4.88
7. ควรมีรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์กับครอบครัวมากกว่านี้	5	4.07
8. อยากให้มีรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมากกว่านี้	3	2.44
9. บางรายการมีเนื้อหาไม่เหมาะกับเด็ก ทำให้เด็กเกิดความคิด เลียนแบบ คิดว่าเป็นสิ่งที่ดี หรือเกิดค่านิยมผิดๆ	7	5.69
10. ควรหากิจกรรมที่น่าสนุก ตื่นเต้น น่าติดตามในรายการมากกว่า นี้	2	1.63
11. ควรผลิตรายการให้น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก	2	1.63
12. อยากให้รายการสำหรับเด็กมีทั้งสาระความรู้ และความ สนุกสนานบันเทิงพร้อมกันในรายการ	14	11.38
13. อยากให้มีเนื้อหาที่เน้นความเป็นไทยมากกว่าวัฒนธรรม ตะวันตก	3	2.44
14. อยากให้นำเสนอในรูปแบบการ์ตูน / แอนิเมชันที่สอดแทรก เนื้อหาที่มีประโยชน์ หรือมีคติสอนใจ	6	4.88

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ความคิดเห็นเชิงลบของโรงเรียนเอกชนต่อรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
15. การแต่งกายควรเหมาะสม ไม่โป๊เกินไป	4	3.25
16. อยากให้มีรายการหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการ สำหรับเด็กหลายๆ วัย	1	0.81
17. ด้านเวลา ได้แก่	14	11.38
- ควรออกอากาศในเวลาที่ไม่ดีเกินไป	(5)	(4.07)
- ต้องการให้รายการเด็กอยู่ในช่วงเวลา 15.00น. - 21.00น	(3)	(2.44)
- ควรเพิ่มเวลาในการออกอากาศ	(2)	(1.63)
- รายการดีๆ ที่ให้แง่คิดแก่เด็กที่ควรให้เด็กและเยาวชนดูอยู่ ในช่วงเวลาที่ดึกเกินไป เช่น รายการคนค้นคน	(4)	(3.25)
รวม	123	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน มีความคิดเห็นเชิงลบจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในประเด็นที่ว่า บางรายการไม่ค่อยมีสาระ ควรสอดแทรกสาระความรู้มากขึ้น มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51

รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นบางรายการดูน่าเบื่อ ควรทำให้น่าสนใจ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20

รองลงมาอันดับที่ 3 มี 2 ประเด็นที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ประเด็นอยากให้รายการสำหรับเด็กมีทั้งสาระความรู้ และความสนุกสนานบันเทิงพร้อมกันในรายการ และประเด็นด้านเวลา ได้แก่ ควรออกอากาศในเวลาที่ไม่ดีเกินไป, ต้องการให้รายการเด็กอยู่ในช่วงเวลา 15.00 น. - 21.00 น., ควรเพิ่มเวลาในการออกอากาศ, รายการดีๆ ที่ให้แง่คิดแก่เด็กที่ควรให้เด็กและเยาวชนดูอยู่ในช่วงเวลาที่ดึกเกินไป เช่น รายการคนค้นคน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.38

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน อันดับสุดท้าย คือ อยากให้มีรายการหลายหลายสามารถตอบสนองความต้องการสำหรับเด็กหลายๆ วัย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81

ตารางที่ 4.21

แสดงจำนวน และร้อยละ รายละเอียดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล จากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

รายละเอียดความคิดเห็น ของโรงเรียนรัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นเชิงบวก	136	53.54
ความคิดเห็นเชิงลบ	107	42.13
ไม่แสดงความคิดเห็น	11	4.33
รวม	254	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล มีความคิดเห็นจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในประเด็นความคิดเห็นเชิงบวกมากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 53.54 ประเด็นความคิดเห็นเชิงลบ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 42.13 และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.33

ตารางที่ 4.22

แสดงจำนวน และร้อยละ ความคิดเห็นเชิงบวกของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล จากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ความคิดเห็นเชิงบวกของโรงเรียนรัฐบาลต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เวลาที่กำหนดให้เหมาะสมแล้ว เพราะไม่ตึงเกินไป และเป็นเวลาของครอบครัว	16	11.76
2. ช่วยเสริมสร้างความรู้และความรอบตัว	24	17.65
3. เป็นรายการที่มีสาระสอดแทรก	15	11.03
4. มีเนื้อหาที่น่าสนใจ	5	3.68
5. ช่วยให้มีความคิดสร้างสรรค์	4	2.94
6. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	9	6.62
7. ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	7	5.15
8. ทำให้เด็กมีความกล้าคิด กล้าแสดงออก	2	1.47
9. ส่งเสริมให้เด็กเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม	18	13.24
10. รายการสนุกมาก ให้ความเพลิดเพลินและคลายเครียด	32	23.53
11. นำเรื่องราวที่ดีในรายการไปใช้ในการปฏิบัติตน	4	2.94
รวม	136	100

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล มีความคิดเห็นเชิงบวกจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในประเด็นที่ว่า รายการสนุกมากให้ความเพลิดเพลินและคลายเครียดมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53

รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นช่วยเสริมสร้างความรู้และความรอบตัว มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65

รองลงมาอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเด็นส่งเสริมให้เด็กเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.24 ส่วนความคิดเห็นเชิงบวกจากการชมโทรทัศน์

สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลอันดับสุดท้าย คือ ทำให้เด็กมีความกล้าคิด กล้าแสดงออก มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.74

ตารางที่ 4.23

แสดงจำนวน และร้อยละ ความคิดเห็นเชิงลบของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลจาก
การชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและ
การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ความคิดเห็นเชิงลบของโรงเรียนรัฐบาลต่อรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. บางรายการดูน่าเบื่อ ควรทำให้น่าสนใจ	6	5.61
2. บางรายการไม่ค่อยมีสาระ ควรสอดแทรกสาระความรู้มากขึ้น	26	24.30
3. อยากให้เด็กทางบ้านได้มีส่วนร่วมในรายการ เช่น มีการร่วมสนุก ตอบปัญหา เข้ามาร่วมเล่นเกม	3	2.80
4. ทุกช่องควรเพิ่มรายการสารคดีประเภทต่างๆ ให้หลากหลาย	7	6.54
5. ลดความรุนแรง เช่น ตบตี การทำร้ายร่างกาย	4	3.74
6. ละครบบางเรื่องไม่เหมาะกับเด็กและเยาวชน	4	3.74
7. ควรมีรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์กับครอบครัวมากกว่านี้	1	0.93
8. อยากให้มีรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมากกว่านี้ เพราะสามารถ ปลูกฝังให้เด็กคิดตามได้	7	6.54
9. บางรายการมีเนื้อหาไม่เหมาะกับเด็ก ทำให้เด็กเกิดการคิด เลียนแบบ คิดว่าเป็นสิ่งที่ดี หรือเกิดค่านิยมผิดๆ	3	2.80
10. ควรหากิจกรรมที่น่าสนุก ตื่นเต้น น่าติดตามในรายการมากกว่า นี้	2	1.87
11. ควรผลิตรายการให้น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก	8	7.48
12. อยากให้รายการสำหรับเด็กมีทั้งสาระความรู้ และความ สนุกสนานบันเทิงพร้อมกันในรายการ	4	3.74
13. อยากให้มีเนื้อหาที่เน้นความเป็นไทยมากกว่าวัฒนธรรม ตะวันตก	1	0.93

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ความคิดเห็นเชิงลบของโรงเรียนรัฐบาลต่อรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
14. อยากให้นำเสนอในรูปแบบการ์ตูน/แอนิเมชันที่สอดแทรก เนื้อหาที่มีประโยชน์ หรือมีคติสอนใจ	8	7.48
15. การแต่งกายควรเหมาะสม ไม่โป๊เกินไป	1	0.93
16. อยากให้มีรายการหลายหลายสามารถตอบสนองความต้องการ สำหรับเด็กหลายๆ วัย	7	6.54
17. ด้านเวลา ได้แก่	15	14.02
- ควรออกอากาศในเวลาที่ไม่เด็กเกินไป	(5)	(4.67)
- ต้องการให้รายการเด็กอยู่ในช่วงเวลา 15.00 น. - 21.00 น.	(1)	(0.93)
- ควรเพิ่มเวลาในการออกอากาศ	(6)	(5.61)
- รายการดีๆ ที่ให้แง่คิดแก่เด็กที่ควรให้เด็กและเยาวชนดูอยู่ใน ช่วงเวลาที่เด็กเกินไป เช่น รายการคนค้นคน	(3)	(2.80)
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล มีความคิดเห็นเชิงลบจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในประเด็นที่ว่า บางรายการไม่ค่อยมีสาระ ควรสอดแทรกสาระความรู้มากขึ้น มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30

รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นด้านเวลา ได้แก่ ควรออกอากาศในเวลาที่ไม่เด็กเกินไป, ต้องการให้รายการเด็กอยู่ในช่วงเวลา 15.00 น.-21.00 น., ควรเพิ่มเวลาในการออกอากาศ, รายการดีๆ ที่ให้แง่คิดแก่เด็กที่ควรให้เด็กและเยาวชนดูอยู่ในช่วงเวลาที่เด็กเกินไป เช่น รายการคนค้นคน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.02

รองลงมาอันดับที่ 3 มี 2 ประเด็นที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ประเด็นควรผลิตรายการที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก และประเด็นอยากให้นำเสนอในรูปแบบการ์ตูน/แอนิเมชันที่สอดแทรกเนื้อหาที่มีประโยชน์หรือมีคติสอนใจ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ใน โรงเรียนรัฐบาลอันดับสุดท้าย มี 3 ประเด็นที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ควรมีรายการที่ส่งเสริมความ สัมพันธ์กับครอบครัว มากกว่านี้ ประเด็นอยากให้มีเนื้อหาที่เน้นความเป็นไทยมากกว่าวัฒนธรรม ตะวันตก และประเด็นการแต่งกายควรเหมาะสม ไม่โป๊เกินไป มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93

ตารางที่ 4.24

แสดงจำนวนและร้อยละ ความคิดเห็นเรื่องรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในเรื่องควรปรับปรุง ด้านใด ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน จากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็ก ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ควรปรับปรุงด้าน (ความคิดเห็นโรงเรียนเอกชน)	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านเวลา ได้แก่	10	4.69
- ไม่ควรเกิน 20.00 น. เพราะนอนเร็ว	(7)	(3.29)
- บางรายการดึกเกินไป/เร็วเกินไป เวลาที่ดูไม่ตรงกับช่วงออกอากาศ	(3)	(1.41)
2. มีรายการสำหรับเด็กน้อยเกินไป ควรเพิ่ม	1	0.47
3. ควรเพิ่มรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อเยาวชน และครอบครัว	1	0.47
4. ด้านเนื้อหารายการควรสอดแทรกสาระความรู้และความรู้รอบตัวแก่เด็กเพิ่มขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้ในวิชาที่เรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันได้	21	9.9
5. อยากให้มีรายการส่งเสริมความสามารถเด็กด้านเพลงและดนตรีให้มากกว่านี้	3	1.41
6. บางรายการไร้สาระ	3	1.41
7. ด้านพิธีกร และผู้แสดง	22	10.33
- ควรมีความเหมาะสมและเข้ากับรายการที่น่าเสนอ	(7)	(3.29)
- ด้านการแต่งกายและการกระทำให้เหมาะสมกับการทำรายการเด็ก	(10)	(4.69)

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ควรปรับปรุงด้าน (ความคิดเห็นโรงเรียนเอกชน)	จำนวน	ร้อยละ
- ด้านการใช้ภาษาของเนื้อหารายการและของพิธีกรควรถูกต้อง และชัดเจน	(5)	(2.35)
8. การนำเสนอเนื้อหาที่ล่อแหลม / เรื่องที่ไม่สมควรให้เด็กดูในรายการหรือในละคร เช่น ภาพที่ส่อไปในทางเพศ ความรุนแรง ยาเสพติด การพูดคำหยาบ การแต่งตัวโป๊	10	4.69
9. ควรมีรายการเกมโชว์ที่มีสาระมากกว่านี้	6	2.82
10. ควรมีการ์ตูนที่สอดแทรกเนื้อหาที่มีประโยชน์ หรือมีคติสอนใจ	6	2.82
11. ควรเพิ่มให้มีสารคดีมากขึ้นทุกช่อง	9	4.23
12. ควรมีรายการเกี่ยวกับการใช้ภาษามาแนะนำ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส	3	1.41
13. ควรปรับปรุงรายการที่มีการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	1	0.47
14. อยากให้มีอะไรแปลกใหม่ในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก โดยกล้าที่จะเสนอและสอดแทรกมุมมองใหม่ๆ ให้มากกว่านี้	4	1.88
15. อยากให้มีรายการสำหรับเด็กที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กแต่ละวัยได้ เช่น มีรายการเกี่ยวกับวัยรุ่น	3	1.41
16. อยากให้ขยายเวลารายการสำหรับเด็กให้มีมากกว่าเดิม	15	7.04
17. ให้เด็กมีส่วนร่วมในรายการ เช่น ร่วมตอบปัญหา แสดงความคิดเห็น แสดงความสามารถในรายการ	12	5.63
18. ควรมีการสนับสนุนและสร้างแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เช่น นำคนที่เป็นคนดี ประสบความสำเร็จมาแนะนำและเป็นตัวอย่าง	3	1.41
19. ควรผลิตรายการที่น่าสนใจและน่าติดตามเพิ่มขึ้นอีก	15	7.04
20. ควรสอดแทรกข้อคิด คติสอนใจ มุมมอง และคำสอนต่างๆ เพื่อให้เด็กคิดเป็น	12	5.63
21. ควรส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จินตนาการ และทักษะด้านต่างๆ	3	1.41
22. อยากให้รายการสำหรับเด็กมีทั้งสาระความรู้และความสนุกสนานบันเทิงพร้อมกัน	10	4.69

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ควรปรับปรุงด้าน (ความคิดเห็นโรงเรียนเอกชน)	จำนวน	ร้อยละ
23. โทรศัพท์ไม่ควรมุ่งหวังกำไรที่ทำให้คนดูสนใจเพียงอย่างเดียว ควรนึกถึงผลกระทบที่ตามมาต่อเด็กหลังจากนำเสนอไปแล้ว ด้วย	1	0.47
ไม่ต้องปรับปรุง	21	9.86
ไม่มีความคิดเห็น	27	12.68
รวม	213	100

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชน มีความคิดเห็นจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัว ในเรื่องควรปรับปรุงในประเด็นด้านพิธีกร และผู้แสดง ได้แก่ ควรมีความเหมาะสมและเข้ากับรายการที่นำเสนอ, ด้านการแต่งกายและการกระทำให้เหมาะสมกับการทำรายการเด็ก, ด้านการใช้ภาษาของเนื้อหารายการและของพิธีกรควรถูกต้องและชัดเจนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33

รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นด้านเนื้อหารายการควรสอดแทรกสาระความรู้และความรู้รอบตัวแก่เด็กเพิ่มขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้ในวิชาที่เรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันได้ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

รองลงมาอันดับที่ 3 มี 2 ประเด็นที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ประเด็นอยากให้ขยายเวลารายการสำหรับเด็กให้มีมากกว่าเดิม และประเด็นควรผลิตรายการที่น่าสนใจและน่าติดตามเพิ่มขึ้นอีก มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04

ส่วนอันดับที่ 4 มี 2 ประเด็น ที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ด้านเวลา ได้แก่ ไม่ควรเกิน 20.00 น. เพราะนอนเร็ว, บางรายการตึกเกินไป/เร็วเกินไป เวลาที่ดูไม่ตรงกับช่วงออกอากาศ และประเด็นอยากให้รายการสำหรับเด็กมีทั้งสาระความรู้และความสนุกสนานบันเทิงพร้อมกัน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.69

รองลงมาอันดับที่ 5 ได้แก่ ประเด็นควรเพิ่มให้มีสารคดีมากขึ้นทุกช่อง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.23

และอันดับสุดท้าย มี 4 ประเด็น ที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ประเด็นมีรายการสำหรับเด็กน้อยเกินไปจึงควรเพิ่ม, ประเด็นควรเพิ่มรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อเยาวชน และครอบครัว, ประเด็นควรปรับปรุงรายการที่มีการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น และประเด็นโทรทัศน์ไม่ควรมุ่งหวังกำไรที่ทำให้คนดูสนใจเพียงอย่างเดียว ควรนึกถึงผลกระทบที่ตามมาต่อเด็กหลังจากนำเสนอไปแล้วด้วย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.47

ตารางที่ 4.25

แสดงจำนวนและร้อยละ ความคิดเห็นเรื่องรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กควรปรับปรุงด้านใดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล จากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ควรปรับปรุงด้าน (ความคิดเห็นโรงเรียนรัฐบาล)	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านเวลา	16	5.32
- ไม่ควรเกิน 20.00 น. เพราะนอนเร็ว	(11)	(3.65)
- บางรายการดึกเกินไป/เร็วเกินไป เวลาที่ดูไม่ตรงกับช่วงออกอากาศ	(5)	(1.66)
2. มีรายการสำหรับเด็กน้อยเกินไป ควรเพิ่ม	16	5.32
3. ควรเพิ่มรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อเยาวชน และครอบครัว	2	0.66
4. ด้านเนื้อหารายการควรสอดแทรกสาระความรู้รอบตัวแก่เด็กเพิ่มขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้ในวิชาที่เรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันได้	30	9.97
5. อยากให้มีรายการส่งเสริมความสามารถเด็กด้านเพลงและดนตรีให้มากกว่านี้	9	2.99
6. บางรายการไร้สาระ	12	3.99
7. ด้านพิธีกร และผู้แสดง	25	8.31
- ควรมีความเหมาะสมและเข้ากับรายการที่นำเสนอ	(10)	(3.32)
- ด้านการแต่งกายและการกระทำให้เหมาะสมกับการทำรายการเด็ก	(6)	(1.99)

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ควรปรับปรุงด้าน (ความคิดเห็นโรงเรียนรัฐบาล)	จำนวน	ร้อยละ
- ด้านการใช้ภาษาของเนื้อหารายการและของพิธีกรควรถูกต้อง และชัดเจน	(9)	(2.99)
8. การนำเสนอเนื้อหาที่ล่อแหลม / เรื่องที่ไม่สมควรให้เด็กดูในรายการหรือในละคร เช่น ภาพที่สื่อไปในทางเพศ ความรุนแรง ยาเสพติด การพูดคำหยาบ การแต่งตัวโป๊	13	4.32
9. ควรมีรายการเกมโชว์ที่มีสาระมากกว่านี้	5	1.66
10. ควรมีการ์ตูนที่สอดแทรกเนื้อหาที่มีประโยชน์ หรือมีคติสอนใจ	5	1.66
11. ควรเพิ่มให้มีสารคดีมากขึ้นทุกช่อง	9	2.99
12. อยากให้มีอะไรแปลกใหม่ในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก โดยกล้าที่จะเสนอและสอดแทรกมุมมองใหม่ๆ ให้มากกว่านี้	10	3.32
	9	2.99
13. อยากให้มีรายการสำหรับเด็กที่หลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กแต่ละวัยได้ เช่น มีรายการเกี่ยวกับวัยรุ่น	16	5.32
14. อยากให้ขยายเวลารายการสำหรับเด็กให้มีมากกว่าเดิม		
15. ให้เด็กมีส่วนร่วมในรายการ เช่น ร่วมตอบปัญหา แสดงความคิดเห็น แสดงความสามารถในรายการ	4	1.33
	3	1.00
16. ควรมีการสนับสนุนและสร้างแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เช่น นำคนที่เป็นคนดี ประสบความสำเร็จมาแนะนำและเป็นตัวอย่าง	27	8.97
17. ควรผลิตรายการให้น่าสนใจและน่าติดตามเพิ่มขึ้นอีก		
18. ควรสอดแทรกข้อคิด คติสอนใจ มุมมอง และคำสอนต่างๆ เพื่อให้เด็กคิดเป็น	9	2.99
	2	0.66
19. ควรส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จินตนาการ และทักษะด้านต่างๆ	12	3.99
20. อยากให้รายการสำหรับเด็กมีทั้งสาระความรู้และความสนุกสนานบันเทิงพร้อมกัน	4	1.33
21. อยากให้มีรายการที่ส่งเสริมให้เด็กทำความดี มีศีลธรรม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	2	0.66
22. ควรมีเนื้อหาที่ส่งเสริมเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมไทยด้วย		
23. อยากให้มีรายการสำหรับเด็กช่วงเช้าก่อนไปโรงเรียน หรือช่วงบ่ายในวันธรรมดาที่เป็นช่วงปิดเทอมเพิ่มขึ้น	2	0.66

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ควรปรับปรุงด้าน (ความคิดเห็นโรงเรียนรัฐบาล)	จำนวน	ร้อยละ
24. ควรปรับปรุงละคร โดยสร้างละครที่มีคุณภาพ ให้มีเนื้อหาเหมาะกับเด็ก เยาวชน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เยาวชน	15	4.98
25. ควรเพิ่มรายการสำหรับเด็กเกี่ยวกับเรื่องของกีฬา	2	0.66
26. อยากให้มีรายการข่าวสำหรับเด็ก และเยาวชน	2	0.66
27. เพิ่มเวลาการ์ตูน	3	1.00
28. ควรมีการ์ตูนประกอบด้วยจะทำให้รายการน่าสนใจขึ้น	4	1.33
29. ควรพัฒนา หรือเลือกการ์ตูนที่มีคุณภาพและมีประโยชน์ต่อเด็ก	2	0.66
30. เพิ่มรูปแบบที่มีความสนุกสนานสำหรับเด็ก	6	1.99
ไม่ต้องปรับปรุง	14	4.65
ไม่มีความคิดเห็น	11	3.65
รวม	301	100

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล มีความคิดเห็นจากการชมโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในเรื่องควรปรับปรุงในประเด็นด้านเนื้อหารายการควรสอดแทรกสาระความรู้รอบตัวแก่เด็กเพิ่มขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้ในวิชาที่เรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันได้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.97

รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเด็นควรผลิตรายการที่น่าสนใจและน่าติดตามเพิ่มขึ้นอีก มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.97

รองลงมาอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเด็นด้านพิธีกร และผู้แสดง ได้แก่ ควรมีความเหมาะสมและเข้ากับรายการที่น่าเสนอ, ด้านการแต่งกายและการกระทำให้เหมาะสมกับการทำรายการเด็ก ด้านการใช้ภาษาของเนื้อหารายการและของพิธีกรควรถูกต้องและชัดเจน มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31

ส่วนอันดับที่ 4 มี 2 ประเด็น ที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ด้านเวลา ได้แก่ ไม่ควรเกิน 20.00 น. เพราะนอนเร็ว, บางรายการตึกเกินไป/เร็วเกินไป เวลาที่ดูไม่ตรงกับช่วงออกอากาศ และประเด็นอยากให้ขยายเวลารายการสำหรับเด็กให้มีมากกว่าเดิม มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32

รองลงมาอันดับที่ 5 ได้แก่ ประเด็นควรปรับปรุงละคร โดยสร้างละครที่มีคุณภาพ ให้มีเนื้อหาเหมาะกับเด็ก เยาวชนและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เยาวชน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.98

และอันดับสุดท้าย มี 4 ประเด็น ที่มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ประเด็นควรเพิ่มรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อเยาวชน และครอบครัว, ประเด็นควรมีเนื้อหาที่ส่งเสริมเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมไทยด้วย, ประเด็นอยากให้มียุทธศาสตร์สำหรับเด็กช่วงเช้าก่อนไปโรงเรียน หรือช่วงบ่ายในวันธรรมดาที่เป็นช่วงปิดเทอมเพิ่มขึ้น และประเด็นควรพัฒนาหรือเลือกการ์ตูนที่มีคุณภาพและมีประโยชน์ต่อเด็ก มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66

ตอนที่ 5

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1.1 ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : ประเภทโรงเรียนกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ประเภทโรงเรียนกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.26

แสดงจำนวน และร้อยละ ของความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท โรงเรียน	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5 – 6 วัน ต่อ สัปดาห์	3 – 4 วัน ต่อ สัปดาห์	1-2 วันต่อ สัปดาห์	
โรงเรียน เอกชน	78	18	49	56	201
โรงเรียน รัฐบาล	84	21	53	43	201
รวม	162	39	102	99	402

Chi-square = 2.317, df. = 3, Significance = 0.509

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 2.317
ค่า Significance = 0.509 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุป
ได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ ประเภทของโรงเรียนกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการ
โทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1.2 ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาใน
การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการ
เรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : ประเภทโรงเรียนกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับ
เด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ประเภทโรงเรียนกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับ
เด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.27

แสดงจำนวน และร้อยละ ของระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท โรงเรียน	ระยะเวลาในการเปิดรับชม				รวม
	ประมาณ 1 ชั่วโมง	ประมาณ 45 นาที	ประมาณ 30 นาที	ประมาณ 15 นาที	
โรงเรียน เอกชน	91	27	68	15	201
โรงเรียน รัฐบาล	95	37	50	19	201
รวม	186	64	118	34	402

Chi-square = 4.865, df. = 3, Significance = 0.182

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 4.865 ค่า Significance = 0.182 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ ประเภทของโรงเรียนกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1.3 ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : ประเภทโรงเรียนกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ประเภทโรงเรียนกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.28

แสดงจำนวน และร้อยละ ของการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท โรงเรียน	สาเหตุในการเปิดรับชม				รวม
	ต้องการเปิดรับ ชมเอง	พ่อแม่หรือผู้ปกครอง เปิดรับชม	เปิดรับชมตาม เพื่อน	อื่นๆ	
โรงเรียน เอกชน	153	32	0	16	201
โรงเรียน รัฐบาล	136	38	4	23	201
รวม	289	70	4	39	402

Chi-square = 6.771, df. = 3, Significance = 0.080

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 6.771 ค่า Significance = 0.080 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ ประเภทของโรงเรียนกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1.4 ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : ประเภทโรงเรียนกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ประเภทโรงเรียนกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.29

แสดงจำนวน และร้อยละ ของลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท โรงเรียน	ลักษณะในการเปิดรับชม				รวม
	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชม พอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจ มากนัก	ไม่ตั้งใจชม	
โรงเรียน เอกชน	28	131	38	4	201
โรงเรียน รัฐบาล	29	125	41	6	201
รวม	57	256	79	10	402

Chi-square = 0.672, df. = 3, Significance = 0.880

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 0.672 ค่า Significance = 0.880 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ ประเภทของโรงเรียนกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1.5 ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : ประเภทโรงเรียนกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ประเภทโรงเรียนกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.30

แสดงจำนวน และร้อยละ ของบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
 มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
 และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท โรงเรียน	บุคคลที่ร่วมรับชม				รวม
	ชมคนเดียว	ชมกับพ่อ/แม่ / ผู้ปกครอง	เปิดรับชมตาม เพื่อน	อื่นๆ	
โรงเรียน เอกชน	90	94	7	10	201
โรงเรียน รัฐบาล	71	114	5	11	201
รวม	161	208	12	21	402

Chi-square = 4.546, df. = 3, Significance = 0.208

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 4.546 ค่า Significance = 0.208 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ ประเภทของโรงเรียนกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2.1 เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : เพศกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : เพศกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.31

แสดงจำนวน และร้อยละ ของความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5 – 6 วัน ต่อสัปดาห์	3 – 4 วัน ต่อสัปดาห์	1-2 วันต่อสัปดาห์	
ชาย	41	16	27	30	114
หญิง	121	23	75	69	288
รวม	162	39	102	99	402

Chi-square = 4.185, df. = 3, Significance = 0.242

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 4.185 ค่า Significance = 0.242 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่าปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เพศกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2.2 เพศมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : เพศกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : เพศกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็ก
นักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.32

แสดงจำนวนและร้อยละ ของระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก
ตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก
เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ระยะเวลาในการเปิดรับชม				รวม
	ประมาณ 1 ชั่วโมง	ประมาณ 45 นาที	ประมาณ 30 นาที	ประมาณ 15 นาที	
ชาย	49	23	31	11	114
หญิง	137	41	87	23	288
รวม	186	64	118	34	402

Chi-square = 2.701, df. = 3, Significance = 0.440

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 2.701 ค่า
Significance = 0.440 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า
ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ เพศกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็ก
นักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2.3 เพศมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการเปิดรับชม
รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก
เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : เพศกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการ
การใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนใน
เขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : เพศกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.33

แสดงจำนวน และร้อยละ ของสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	สาเหตุในการเปิดรับชม				รวม
	ต้องการเปิดรับชมเอง	พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดรับชม	เปิดรับชมตามเพื่อน	อื่นๆ	
ชาย	73	26	1	14	114
หญิง	216	44	3	25	288
รวม	289	70	4	39	402

Chi-square = 5.138, df. = 3, Significance = 0.162

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 5.138 ค่า Significance = 0.162 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เพศกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2.4 เพศมีความสัมพันธ์กับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : เพศกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : เพศกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็ก
นักเรียนใน เขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.34

แสดงจำนวน และร้อยละ ของลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ลักษณะในการเปิดรับชม				รวม
	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชม พอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจ มากนัก	ไม่ตั้งใจชม	
ชาย	15	68	29	2	114
หญิง	42	188	50	8	288
รวม	57	256	79	10	402

Chi-square = 3.579, df. = 3, Significance = 0.311

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 3.579 ค่า
Significance = 0.311 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า
ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เพศกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็ก
นักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2.5 เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการ
โทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : เพศกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้
สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขต
กรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : เพศกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.35

แสดงจำนวน และร้อยละ ของบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	บุคคลที่ร่วมรับชม				รวม
	ชมคนเดียว	ชมกับพ่อ/แม่ / ผู้ปกครอง	เปิดรับชมตาม เพื่อน	อื่นๆ	
ชาย	54	50	5	5	114
หญิง	107	158	7	16	288
รวม	161	208	12	21	402

Chi-square = 5.299, df. = 3, Significance = 0.151

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 5.299 ค่า Significance = 0.151 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เพศกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3.1 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : อาชีพของผู้ปกครองกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : อาชีพของผู้ปกครองกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.36

แสดงจำนวน และร้อยละ ของความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของ ผู้ปกครองของ กลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5 – 6 วัน ต่อสัปดาห์	3 – 4 วัน ต่อสัปดาห์	1-2 วัน ต่อสัปดาห์	
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	29	6	23	15	73
พนักงานบริษัทเอกชน / ห้าง / ร้าน / ธนาคาร	17	4	12	15	48
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	42	10	21	30	103
รับจ้าง / งานบริการ	56	14	38	27	135
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	7	3	4	4	18
อื่นๆ	11	2	4	8	25
รวม	162	39	102	99	402

Chi-square = 9.133, df. = 15, Significance = 0.870

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 9.133 ค่า Significance = 0.870 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ อาชีพของผู้ปกครองกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์

สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3.2 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : อาชีพของผู้ปกครองกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : อาชีพของผู้ปกครองกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.37

แสดงจำนวน และร้อยละ ของระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	ระยะเวลาในการเปิดรับชม				รวม
	ประมาณ 1 ชั่วโมง	ประมาณ 45 นาที	ประมาณ 30 นาที	ประมาณ 15 นาที	
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	11	17	9	73
พนักงานบริษัทเอกชน / ห้าง / ร้าน / ธนาคาร	23	8	11	6	48
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	38	23	35	7	103
รับจ้าง / งานบริการ	63	18	45	9	135
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	13	1	3	1	18
อื่นๆ	2	7	3	13	25
รวม	34	118	64	186	402

Chi-square = 16.995, df. = 15, Significance = 0.319

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 16.995 ค่า Significance = 0.319 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ อาชีพของผู้ปกครองกับระยะเวลาในการเปิดชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3.3 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : อาชีพของผู้ปกครองกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : อาชีพของผู้ปกครองกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.38

แสดงจำนวน และร้อยละ ของสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	สาเหตุในการเปิดรับชม				รวม
	ต้องการเปิดรับชมเอง	พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดรับชม	เปิดรับชมตามเพื่อน	อื่นๆ	
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	51	17	0	5	73
พนักงานบริษัทเอกชน / ห้าง / ร้าน / ธนาคาร	37	5	0	6	48
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	70	22	2	9	103
รับจ้าง / งานบริการ	103	15	2	15	135

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

อาชีพของ ผู้ปกครองของ กลุ่มตัวอย่าง	สาเหตุในการเปิดรับชม				รวม
	ต้องการ เปิดรับชมเอง	พ่อแม่หรือ ผู้ปกครอง เปิดรับชม	เปิดรับชม ตามเพื่อน	อื่นๆ	
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	10	6	0	2	18
อื่นๆ	18	5	0	2	25
รวม	289	70	4	39	402

Chi-square = 15.355, df. = 15, Significance = 0.426

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 15.355 ค่า Significance = 0.426 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ อาชีพของผู้ปกครองกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3.4 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : อาชีพของผู้ปกครองกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : อาชีพของผู้ปกครองกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.39

แสดงจำนวนและร้อยละ ของลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของ ผู้ปกครองของ กลุ่มตัวอย่าง	ลักษณะในการเปิดรับชม				รวม
	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชม พอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ ตั้งใจมาก	ไม่ตั้งใจชม	
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	10	41	19	3	73
พนักงานบริษัทเอกชน / ห้าง / ร้าน / ธนาคาร	2	36	8	2	48
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	13	65	23	2	103
รับจ้าง / งานบริการ	24	84	24	3	135
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	3	14	1	0	18
อื่นๆ	5	16	4	0	25
รวม	57	256	79	10	402

Chi-square = 14.599, df. = 15, Significance = 0.481

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 14.599 ค่า Significance = 0.481 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ อาชีพผู้ปกครองกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3.5 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : อาชีพของผู้ปกครองกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : อาชีพของผู้ปกครองกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.40

แสดงจำนวน และร้อยละ ของบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	บุคคลที่ร่วมรับชม				รวม
	ชมคนเดียว	ชมกับพ่อ/แม่/ผู้ปกครอง	ชมกับเพื่อน	อื่นๆ	
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	25	41	1	6	73
พนักงานบริษัทเอกชน / ห้าง / ร้าน / ธนาคาร	21	21	1	5	48
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	39	55	6	3	103
รับจ้าง / งานบริการ	58	66	4	7	135
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	7	11	0	0	18
อื่นๆ	11	14	0	0	25
รวม	161	208	12	21	402

Chi-square = 14.686, df. = 15, Significance = 0.474

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 14.686 ค่า Significance = 0.474 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ อาชีพของผู้ปกครองกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับ

เด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
เปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้
ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4.1 การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความถี่
ในการ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการ
เรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : การศึกษาของผู้ปกครองกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ
ครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : การศึกษาของผู้ปกครองกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ
ครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.41

แสดงจำนวน และร้อยละ ของความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาของ ผู้ปกครองของ กลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5-6 วัน ต่อสัปดาห์	3-4 วัน ต่อสัปดาห์	1-2 วัน ต่อสัปดาห์	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	0	1	3	6
ประถมศึกษา	47	11	26	15	99
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	2	10	15	39
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	28	5	17	22	72
อนุปริญญา/ปวส.	15	3	10	8	36
ปริญญาตรี	46	16	26	29	117

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

การศึกษาของผู้ปกครองของ กลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5-6 วัน ต่อสัปดาห์	3-4 วัน ต่อสัปดาห์	1-2 วัน ต่อสัปดาห์	
สูงกว่าปริญญาตรี	12	2	10	7	31
อื่นๆ	0	0	2	0	2
รวม	162	39	102	99	402

Chi-square = 23.492, df. = 21, Significance = 0.318

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 23.492 ค่า Significance = 0.318 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ การศึกษาของผู้ปกครองกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4.2 การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : การศึกษาของผู้ปกครองกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : การศึกษาของผู้ปกครองกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.42

แสดงจำนวน และร้อยละ ของระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาของ ผู้ปกครองของ กลุ่มตัวอย่าง	ระยะเวลาในการเปิดรับชม				รวม
	ประมาณ 1 ชั่วโมง	ประมาณ 45 นาที	ประมาณ 30 นาที	ประมาณ 15 นาที	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	0	4	0	6
ประถมศึกษา	45	14	32	8	99
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	7	13	4	39
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	31	12	21	8	72
อนุปริญญา/ปวส.	22	6	6	2	36
ปริญญาตรี	54	21	32	10	117
สูงกว่าปริญญาตรี	17	3	10	1	31
อื่นๆ	0	1	0	1	2
รวม	186	64	118	34	402

Chi-square = 20.730, df. = 21, Significance = 0.476

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 20.730 ค่า Significance = 0.476 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ การศึกษาของผู้ปกครองกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4.3 การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : การศึกษาของผู้ปกครองกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : การศึกษาของผู้ปกครองกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.43

แสดงจำนวน และร้อยละ ของสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	สาเหตุในการเปิดรับชม				รวม
	ต้องการเปิดรับชมเอง	พ่อ/แม่/ผู้ปกครองเปิดรับชม	เปิดรับชมตามเพื่อน	อื่นๆ	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	6	0	0	0	6
ประถมศึกษา	73	13	1	12	99
มัธยมศึกษาตอนต้น	32	3	0	4	39
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	50	16	0	6	72
อนุปริญญา/ปวส.	26	6	0	4	36
ปริญญาตรี	84	20	3	10	117
สูงกว่าปริญญาตรี	16	12	0	3	31
อื่นๆ	2	0	0	0	2
รวม	289	70	4	39	402

Chi-square = 23.426, df. = 21, Significance = 0.322

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 23.426 ค่า Significance = 0.322 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ การศึกษาของผู้ปกครองกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4.4 การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : การศึกษาของผู้ปกครองกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : การศึกษาของผู้ปกครองกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.44

แสดงจำนวน และร้อยละ ของลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	ลักษณะในการเปิดรับชม				รวม
	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชมพอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ได้ตั้งใจมาก	ไม่ตั้งใจชม	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0	5	1	0	6
ประถมศึกษา	17	63	17	2	99
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	23	8	2	39
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	6	50	15	1	72
อนุปริญญา/ปวส.	9	22	4	1	36
ปริญญาตรี	14	75	26	2	117
สูงกว่าปริญญาตรี	5	17	7	2	31
อื่นๆ	0	1	1	0	2
รวม	57	256	79	10	402

Chi-square = 15.539, df. = 21, Significance = 0.795

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 15.539 ค่า Significance = 0.795 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า

ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ การศึกษาของผู้ปกครองกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4.5 การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : การศึกษาของผู้ปกครองกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : การศึกษาของผู้ปกครองกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.45

แสดงจำนวน และร้อยละ ของบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัว จำแนกตามการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	บุคคลที่ร่วมรับชม				รวม
	ชมคนเดียว	ชมกับพ่อ/แม่/ผู้ปกครอง	ชมกับเพื่อน	อื่นๆ	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	4	1	0	1	6
ประถมศึกษา	38	51	5	5	99
มัธยมศึกษาตอนต้น	22	13	2	2	39
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	40	1	4	72
อนุปริญญา/ปวส.	14	20	1	1	36
ปริญญาตรี	50	59	2	6	117
สูงกว่าปริญญาตรี	5	23	1	2	31
อื่นๆ	1	1	0	0	2
รวม	161	208	12	21	402

Chi-square = 21.551, df. = 21, Significance = 0.426

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 21.551 ค่า Significance = 0.426 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ การศึกษาของผู้ปกครองกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5.1 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.46

แสดงจำนวน และร้อยละ ของความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5 – 6 วัน ต่อ สัปดาห์	3 – 4 วัน ต่อ สัปดาห์	1-2 วัน ต่อ สัปดาห์	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	10	0	6	5	21
5,000-10,000 บาท	52	14	25	24	115
10,001-15,000 บาท	32	7	22	19	80
15,001-20,000 บาท	14	3	13	16	46

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ในการเปิดรับชม				รวม
	ทุกวัน	5 – 6 วัน ต่อ สัปดาห์	3 – 4 วัน ต่อ สัปดาห์	1-2 วัน ต่อ สัปดาห์	
20,001-30,000 บาท	15	6	14	12	47
30,000 บาท	39	9	22	23	93
รวม	162	39	102	99	402

Chi-square = 10.813, df. = 15, Significance = 0.766

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 10.813 ค่า Significance = 0.766 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5.2 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.47

แสดงจำนวน และร้อยละ ของระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม
มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ
ครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวของ กลุ่มตัวอย่าง	ระยะเวลาในการเปิดรับชม				รวม
	ประมาณ 1 ชั่วโมง	ประมาณ 45 นาที	ประมาณ 30 นาที	ประมาณ 15 นาที	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	12	2	6	1	21
5,000-10,000 บาท	51	16	36	12	115
10,001-15,000 บาท	35	11	29	5	80
15,001-20,000 บาท	20	7	12	7	46
20,001-30,000 บาท	16	11	19	1	47
30,000 บาท	52	17	16	8	93
รวม	186	64	118	34	402

Chi-square = 21.566, df. = 15, Significance = 0.120

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 21.566 ค่า Significance = 0.120 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5.3 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.48

แสดงจำนวน และร้อยละ ของสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ ครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวของ กลุ่มตัวอย่าง	สาเหตุในการเปิดรับชม				รวม
	ต้องการ เปิดรับชมเอง	พ่อแม่หรือ ผู้ปกครอง เปิดรับชม	เปิดรับชมตาม เพื่อน	อื่นๆ	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	17	2	0	2	21
5,000-10,000 บาท	89	19	0	7	115
10,001-15,000 บาท	57	16	2	5	80
15,001-20,000 บาท	31	6	0	9	46
20,001-30,000 บาท	34	8	0	5	47
30,000 บาท	61	19	2	11	93
รวม	289	70	4	39	402

Chi-square = 16.446, df. = 15, Significance = 0.353

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 16.446 ค่า Significance = 0.353 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5.4 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.49

แสดงจำนวน และร้อยละ ของลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวของ กลุ่มตัวอย่าง	ลักษณะการเปิดรับชม				รวม
	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชม พอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจ มากนัก	ไม่ตั้งใจชม	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	5	12	4	0	21
5,000-10,000 บาท	16	76	22	1	115
10,001-15,000 บาท	13	49	17	1	80
15,001-20,000 บาท	7	26	10	3	46
20,001-30,000 บาท	6	34	6	1	47
30,000 บาท	10	59	20	4	93
รวม	57	256	79	10	402

Chi-square = 11.748, df. = 15, Significance = 0.698

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 11.748 ค่า Significance = 0.698 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กเยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5.5 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.50

แสดงจำนวน และร้อยละ ของบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวของ กลุ่มตัวอย่าง	บุคคลที่ร่วมรับชม				รวม
	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชม พอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจ มากนัก	ไม่ตั้งใจชม	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	10	10	0	1	21
5,000-10,000 บาท	48	59	6	2	115
10,001-15,000 บาท	37	35	3	5	80
15,001-20,000 บาท	23	20	1	2	46
20,001-30,000 บาท	16	25	1	5	47
30,000 บาท	27	59	1	6	93
รวม	161	208	12	21	402

Chi-square = 19.550, df. = 15, Significance = 0.190

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Pearson Chi-square = 19.550 ค่า Significance = 0.190 ซึ่งมากกว่า (0.05) ซึ่งเป็นระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลที่ร่วมรับชม

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีความเป็นอิสระกัน

จากตารางที่ 4.26-4.50 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 “ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร” ได้ดังนี้

1. ประเภทโรงเรียนกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเป็นอิสระกัน

2. เพศกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเป็นอิสระกัน

3. อาชีพของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเป็นอิสระกัน

4. การศึกษาของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเป็นอิสระกัน

5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเป็นอิสระกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.1 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทโรงเรียนต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่าง

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทโรงเรียนต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทโรงเรียนต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51

ตารางทดสอบค่าที เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า T	2-Tail Prob
โรงเรียนเอกชน	201	3.7061	0.441	1.645	0.101
โรงเรียนรัฐบาล	201	3.6289	0.498		

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ค่า 2-Tail Prob เท่ากับ 0.101 ซึ่งมากกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประเภทโรงเรียนต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.2 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52

ตารางทดสอบค่าที เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า T	2-Tail Prob
ชาย	114	3.6149	0.473	-1.409	0.160
หญิง	288	3.6883	0.470		

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ค่า 2-Tail Prob เท่ากับ 0.160 ซึ่งมากกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.3 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	73	3.6179	0.570	0.360	0.875
พนักงานบริษัทเอกชน/ ห้างร้าน/ธนาคาร	48	3.6293	0.471		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	103	3.6789	0.456		
รับจ้าง/งานบริการ	135	3.6932	0.454		
พ่อบ้าน	18	3.7203	0.341		
อื่นๆ	25	3.6621	0.415		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.875 ซึ่งมากกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.4 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่การศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่การศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่การศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระหว่างการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

การศึกษาของผู้ปกครอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ต่ำกว่าประถมศึกษา	6	3.5805	0.339	1.154	0.329
ประถมศึกษา	99	3.6914	0.455		
มัธยมศึกษาตอนต้น	39	3.6322	0.435		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	72	3.6992	0.435		
อนุปริญญา/ปวส.	36	3.7117	0.441		
ปริญญาตรี	117	3.6882	0.471		
สูงกว่าปริญญาตรี	31	3.4516	0.665		
อื่นๆ	2	3.6379	0.122		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.329 ซึ่งมากกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่การศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.5 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ต่ำกว่า 5,000 บาท	21	3.6388	0.426	1.612	0.156
5,000-10,000 บาท	115	3.7256	0.403		
10,001-15,000 บาท	80	3.7078	0.475		
15,001-20,000 บาท	46	3.7039	0.460		
20,001-30,000 บาท	47	3.6566	0.484		
มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป	93	3.5551	0.543		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.156 ซึ่งมากกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.51-4.55 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 “ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร” ได้ดังนี้

สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H₁ : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความถนัดในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความถนัดในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ความถนัดในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของ เด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ทุกวัน	162	3.7314	0.432	3.765	0.011
5-6 วัน ต่อสัปดาห์	39	3.7392	0.451		
3-4 วัน ต่อสัปดาห์	102	3.6619	0.539		
1-2 วัน ต่อสัปดาห์	99	3.5406	0.447		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ที่เป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H₀ ยอมรับ H₁ นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความถนัดในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57

ตารางเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความดีในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวต่างๆ กัน
เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ความดีในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน
ทุกวัน		0.0078	-0.0694	-0.1908*
5-6 วัน			-0.0772	-0.1986*
3-4 วัน				-0.1214
1-2 วัน				

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวต่างๆ กันทีละคู่ โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความดีในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยเปิดรับชมทุกวันและเปิดรับชม 5-6 วัน ต่อสัปดาห์ จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว สูงกว่ากลุ่มที่มีความดีในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่เปิดรับชม 1-2 วัน ต่อสัปดาห์

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.2 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชม

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรฐานการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ประมาณ 1 ชั่วโมง	186	3.6969	0.513	1.058	0.367
ประมาณ 45 นาที	64	3.6686	0.457		
ประมาณ 30 นาที	118	3.6566	0.429		
ประมาณ 15 นาที	34	3.5426	0.393		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.367 ซึ่งมากกว่า 0.05 ที่เป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.3 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.59

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชม
รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและ
การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

สาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของ เด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ต้องการเปิดรับชมเอง	289	3.6930	0.436	1.645	0.178
พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดรับชม	70	3.6340	0.540		
เปิดรับชมตามเพื่อน	4	3.7845	0.527		
อื่นๆ	39	3.5270	0.569		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.178 ซึ่งมากกว่า 0.05 ที่เป็นค่าระดับนัย
สำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
สาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา
และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความ
พึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตาม มาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและ
การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.4 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะการเปิดรับ
ชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก
เยาวชน และครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการ
โทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
และครอบครัวแตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์
สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ

ครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวไม่แตกต่างกัน

H₁ : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.60

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของ เด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบ	57	3.8306	0.061	9.957	0.000
ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนไปชมช่องอื่นบ้าง เมื่อรายการน่าเบื่อ หรือไม่สนุก	256	3.6907	0.026		

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กตาม มาตรการการใช้สื่อของรัฐ เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของ เด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจมากนัก โดยเปลี่ยนช่องสลับไปมากับช่องอื่น	79	3.5491	0.054	9.957	0.000
ไม่ตั้งใจชม โดยเปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน หรือ ทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วยขณะชมรายการ	10	3.0793	0.309		
รวม	402	3.6675	0.024		

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ที่เป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.61

ตารางเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธี Dunnett C เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน

ลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	ตั้งใจชมมาก	ตั้งใจชมพอสมควร	ชมผ่านๆ ไม่ได้ตั้งใจมากนัก	ไม่ได้ตั้งใจชม
ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบ		0.1399	-0.2815*	-0.7513
ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนไปชมช่องอื่นบ้างเมื่อรายการน่าเบื่อ หรือไม่สนุก			-0.1416	-0.6114
ชมผ่านๆ ไม่ได้ตั้งใจมากนัก โดยเปลี่ยนช่องสลับไปมากับช่องอื่น				-0.4698
ไม่ได้ตั้งใจชม โดยเปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วยขณะชมรายการ				

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการเปิดรับชมที่ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบ มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่ชมผ่านๆ ไม่ได้ตั้งใจมากนัก โดยชมสลับกับช่องอื่น

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.5 เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก

เยาวชน และครอบครัวต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

H_0 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.62

ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว

บุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่า F	F Prob
ชมคนเดียว	161	3.6864	0.427	1.454	0.227
ชมกับพ่อ/แม่/ผู้ปกครอง	208	3.6588	0.495		
ชมกับเพื่อน	12	3.8420	0.495		
อื่นๆ	21	3.5090	0.535		
รวม	402	3.6675	0.471		

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ค่า F Prob เท่ากับ 0.227 ซึ่งมากกว่า 0.05 ที่เป็นค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_1 ยอมรับ H_0 นั่นคือ เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.56–4.62 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 “พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร” ได้ดังนี้

1. เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน

โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยเปิดรับชมทุกวันและเปิดรับชม 5-6 วัน ต่อสัปดาห์ จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว สูงกว่ากลุ่มที่มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ที่เปิดรับชม 1-2 วัน ต่อสัปดาห์

2. เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

3. เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาเหตุในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวไม่แตกต่างกัน

4. เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน

โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการเปิดรับชมที่ตั้งใจชมมาก โดยชมเรื่องเดียวตลอดจนจบ มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่ชมผ่านๆ ไม่ตั้งใจมากนัก โดยชมสลับกับช่องอื่น

5. เด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัวแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กตามมาตรการการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ไม่แตกต่างกัน